

studentský filmový klub

Středa 17. prosince 2008
19:15 hodin - projekční sál VOŠ Ateliéry Kudlov

OBČAN HAVEL

Česko / 2007 / Director's cut: 145 min / Režie: Pavel Koutecký, Miroslav Janek / Hrají: Václav Havel, Bill Clinton, Jan Tříska, Václav Klaus, Dagmar Veškrnová - Havlová, George W. Bush, Miloš Zeman, Ladislav Smoljak, Mick Jagger, Tat'ána Fischerová, Keith Richards, Mejla Hlavsa, Eva Holubová, Barbora Hrzánová, Pavel Koutecký, ...

Dokumentární snímek Občan Havel točil od roku 1992 Pavel Koutecký. Po třináct let sledoval tehdejšího prezidenta Václava Havla. Na nic se ho neptal, nic neinscenoval, jen pozoroval. Václav Havel před prezidentským slibem, Václav Havel s Billem Clintonem, s Rolling Stones, na pohřbu ženy Olgy, při zákulisních jednáních s Milošem Zemanem, při svatbě s Dagmar Veškrnovou, při recitování Stříbrného větru, při vyklizení své prezidentské kanceláře...

O FILMU

Film Občan Havel nahlíží do zákulisí politických i soukromých dramát prezidentského období Václava Havla. Diváci uvidí jeho nervozitu při první volbě českého prezidenta či trápení při nácvičku prezidentské děkovací řeči, poznají, že umí recitovat Šrámkův Stříbrný vítr nebo nalít Miloši Zemanovi becherovku. Kamera jej ale sleduje i v situacích, kdy se dokáže pěkně rozčílit a zanádat na špatně ušité košile. Ve filmu bude také konečně rozluštěno několik dlouholetých záhad české politiky - jak se podařilo Václavu Klausovi proniknout do jazzového klubu a kdo posadil Jacquese Chiraca vedle první dámy. Stejně jako v životě Václava Havla hrají ve filmu důležitou roli obě jeho manželky, Olga a Dagmar, objeví se zde jeho přátelé a spolupracovníci, světoví i čeští politici, ale i členové skupiny Rolling Stones. Režisér Pavel Koutecký začal filma natáčet v roce 1992 a sledoval prvního českého prezidenta více než třináct let. Premiéry svého nejzajímavějšího a největšího filmu se bohužel Koutecký nedočkal. Po jeho tragické smrti na jaře 2006 se dokončení filmu ujal režisér Miroslav Janek spolu se svou ženou, střihačkou Tonicou Jankovou.

Film budí dojem, že jste na kameru často zapomínal, že jste si na ni zvykl tak, že jste ani nevěděl, že tam je. Bylo to tak?

VÁCLAV HAVEL : Ano, je to tak. Bylo to už zmíněnou přátelskou atmosférou, která obvykle nebývá s politickým prostředím spojována. Celý štáb se stal přirozeným průvodcem některých jednání a dokázal svou práci dělat tak přirozeně a ohleduplně, že jsme po chvíli zcela zapomínali na jeho přítomnost všichni. Dnes to vidím jako jeden z klíčů k úspěchu filmu.

MIROSLAV JANEK (režisér)

Narodil jsem se 3.1.1954 v Náchodě. Základní školu (1960-1969) jsem navštěvoval v Úpici a gymnasium(1969-1973) v Trutnově. Tím končí veškeré moje školní vzdělání.. Od svých deseti let jsem fotografoval a od svých patnácti let jsem točil amatérské filmy. Zúčastnil jsem se mnoha festivalů a přehlídek amatérského filmu a několik mých filmů bylo oceněno. V sedmdesátých letech jsem také několikrát vystavoval své fotografie v Hradci Králové a v pražském Divadélku v Nerudovce. V letech 1973 až 1976 jsem se třikrát ucházel o řádné studium na FAMU, ale bezvýsledně. Po maturitě jsem nastoupil jako fotograf do Krajského kulturního střediska v Hradci Králové (1973-1974) a potom opět jako fotograf do Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v rámci své základní vojenské služby (1974-1976). Po dalším neúspěšném pokusu o studium na FAMU jsem se stal asistentem filmového stříhu v Československé televizi (1976-1979). V roce 1979 jsem emigroval do Německa a do Minneapolis, USA, kde jsem pracoval jako střihač a kameraman a kromě toho jsem natočil řadu svých autorských filmů s pomocí různých místních i národních grantů. Na doporučení Františka Daniela jsem zároveň učil režii a stříh na soukromé škole FILM IN THE CITIES v St. Paulu(1982-1986). V roce 1980 jsem se oženil a moje manželka Tonicka Janková se později stala střihačkou veškerých mých filmů. V roce 1986 jsem se přestěhoval do New Yorku, kde jsem pokračoval ve své práci střihače a kameramana. V roce 1987 mě Alexandr Hammid seznámil s režisérem Godfreyem Reggiem, se kterým jsem od té doby spolupracoval jako střihač na několika filmech. Po dvou letech strávených v Itálii (1994-1995) jsem se přestěhoval do Prahy a pokračoval jsem ve své práci režiséra a kameramana dokumentárních filmů . V roce 1998 jsem začal učit na Katedře dokumentární tvorby FAMU.